

altenpflege.de Edition

Libra mësimorë të shkurtër për arsimin në kujdes - Fokus në kujdesin për të moshuarit

Theo Ahrens

Bazat e Farmakologjisë - Barnat dhe veprimi i tyre

presented by

YES
ARCH
ITEC
TURE.

Të dhënat bibliografike

Theo Ahrens – Biografi e shkurtër

Theo Ahrens, i lindur më 1979 pranë Mynihut, është mësues për profesionet e kujdesit dhe pedagog kujdesi me angazhim. Pas një Viti Social Vullnetar në spital, ai përfundoi një trajnim si infermier dhe mblodhi përvojë të vlefshme pune në repartin e kujdesit intensiv. I nxitur nga dëshira për të ndarë dijen, ai studioi pedagogji kujdesi dhe filloi më 2009 si mësues në një shkollë të specializuar në Mynih. Theo është i njohur për mësime të praktikës dhe empatike, me të cilën përgatit kujdestarët e ardhshëm për profesionin e tyre të vështirë. Privat ai jeton me gruan dhe dy fëmijët e tij në Berlin dhe angazhohet vullnetarisht për përmirësimin e kushteve në trajnimin e kujdesit.

Ky libër i shkurtër mësimor është formuluar nga planet e mësimi të tij duke përdorur I.A. Përkthimi u realizua automatikisht.

Botuar nga altenpflege.de

Çmimi DE/AT: 3,90 €

CH: 5 Fr

Copyright 2024 altenpflege.de

Vërejtjet dhe sugjerimet për përmirësim ju lutem dërgoni në team@altenpflege.de.

1/1-2412181522

Përmbajtja

1 Hyrje në Farmakologji	4
1.1 Përkufizimi i Farmakologjisë	4
1.2 Rëndësia e farmakologjisë në kujdesin për të moshuarit	4
1.3 Qëllimet e terapisë medikamentoze	5
1.4 Përgjegjësia profesionale e kujdestarit të të moshuarve në trajtimin e medikamenteve	6
2 Koncepte themelore të farmakologjisë	7
2.1 Ilaçet kundrejt medikamenteve	7
2.2 Lëndët aktive, ndihmëse dhe format farmaceutike	7
2.3 Farmakokinetika dhe Farmakodinamika	8
2.4 Mekanizmat e veprimit të medikamenteve	9
2.5 Efektet placebo dhe nocebo	10
3 Farmakokinetika - Rrugat e medikamentit në trupin e njeriut	12
3.1 Pranimi (Absorbimi)	12
3.2 Shpërndarja (Distribucioni)	13
3.3 Biotransformimi (Metabolizmi)	14
3.4 Ausscheidung (Elimination)	15
3.5 Faktorët ndikues në farmakokinetikën	15
4 Farmakodinamika - Veprimi i medikamenteve në trupin e njeriut	17
4.1 Struktura të synuara	17
4.2 Mekanizmat e veprimit (Agonistë, Antagonistë, Inhibitorë)	17
4.3 Marrëdhënia dozë-efekt	18
4.4 Efektet anësore dhe reaksionet e padëshiruara të barnave (UAW)	19
4.5 Ndërveprimet	20
5 Grupet e barnave dhe veprimi i tyre	22
5.1 Analgetikët (qetësuesit e dhimbjeve)	22
5.2 Antihipertensivë (Ulës të tensionit të gjakut)	23
5.3 Diuretika (ilaçe diuretike)	24
5.4 Psikofarmakët	25
5.5 Antikoagulantë (Hollues të gjakut)	26
5.6 Antibiotikët (Luftimi i infeksioneve)	27
5.7 Antidiabetikët (Ilaçe që ulin nivelin e sheqerit në gjak)	29
5.8 Laksativë (Laxativë)	30
5.9 Vitamina, minerale dhe suplement ushqimor	32
6 Siguria e terapisë medikamentoze (AMTS)	33
6.1 Parandalimi i gabimeve në medikamentim	33
6.2 Udhëzime dhe kërkesa ligjore	34
6.3 Ruajtja dhe magazinimi i medikamenteve	35
6.4 Dokumentimi i dhënies së barnave	36
6.5 Masat në rast dyshimi për efekte anësore dhe ndërveprime	37
7 Aplikimi praktik i medikamenteve në kujdesin ndaj të moshuarve	39
7.1 Mënyrat e administrimit	39
7.2 Përgatitja e medikamenteve	39
7.3 Vëzhgimi i personit që ka nevojë për kujdes pas dhënies	40
7.4 Sfidat specifike në kujdesin për të moshuarit	41
8 Bazat ligjore dhe aspektet etike	43
8.1 Bazat ligjore të shpërndarjes së barnave	43
8.2 Përgjegjësia e personelit të kujdesit shëndetësor në trajtimin e barnave	43
8.3 Autonomia e pacientit dhe pranimi për terapi	45
8.4 Trajtimi i substancave narkotike (BTM)	45
9 Shembuj praktikë dhe studime rasti	47
9.1 Shembuj të rasteve për dhënien e medikamenteve në kujdesin për të moshuarit	47
9.2 Njohja dhe reagimi ndaj efekteve të padëshiruara	48
9.3 Analiza e rasteve të gabimeve në medikamentim dhe pasojat e tyre	49
10 Ankes dhe materiale	51
10.1 Glosari i termave më të rëndësishëm profesional	51
10.2 Përmbledhje e grupeve të medikamenteve të përdorura shpesh në kujdesin për të moshuarit	52

1 Hyrje në Farmakologji

1.1 Përkufizimi i Farmakologjisë

Farmakologjia është shkenca e ndërveprimeve midis substancave aktive dhe organizmave të gjallë. Ajo merret me kërkimin dhe analizën e barnave, burimet e tyre, strukturën dhe vetitë kimike, efektet biologjike, mekanizmat dhe aplikimet terapeutike. Pyetjet thelbësore përfshijnë si veprojnë medikamentet në trup (farmakodinamika), cilin rrugë ndjekin (farmakokinetika) dhe çfarë efektesh mund të shkaktojnë.

Një qëllim themelor i farmakologjisë është të kuptohet dhe optimizohet përdorimi i sigurt dhe efektiv i medikamenteve. Ajo përbën bazën për zhvillimin e substancave të reja farmaceutike dhe përmirësimin e terapive ekzistuese. Gjithashtu shqyrtohen efektet anësore të mundshme dhe ndërveprimet me medikamente të tjera, për të minimizuar rreziqet dhe për të maksimizuar efikasitetin terapeutik.

1.2 Rëndësia e farmakologjisë në kujdesin për të moshuarit

Farmakologjia është me rëndësi qendrore në kujdesin ndaj të moshuarve, pasi që njerëzit e moshuar shpesh preken nga disa sëmundje kronike dhe për këtë arsye marrin disa medikamente njëkohësisht, gjë që quhet polifarmaci. Një kuptim i thellë i farmakologjisë ndihmon kujdestarët të sigurojnë efektivitetin dhe sigurinë e terapisë me ilaçe.

Njerëzit e moshuar kanë ndryshime fiziologjike që ndikojnë në farmakokinetikën dhe farmakodinamikën. Këto përfshijnë një metabolizëm të ngadalësuar dhe një funksion të zvogëluar të veshkave, që rrisin rrezikun e efekteve anësore dhe ndërveprimeve. Kujdestarët duhet të jenë në gjendje të njohin këto rreziqe herët dhe të reagojnë ndaj tyre.

Njohuri të thelluara në farmakologji mbështesin kujdestarët e të moshuarve për të promovuar terapinë medikamentozë individualisht të përshtatshme dhe për të marrë përgjegjësinë për dhënien e medikamenteve. Vlerësimi i duhur i efekteve pozitive dhe negative të mundshme të medikamenteve është i nevojshëm për të minimizuar efektet anësore dhe për të përmirësuar cilësinë e jetës.

Komunikimi me mjekët, farmacistët dhe të afërmit përmirësohet nëpërmjet njohurive të thella farmakologjike. Kjo u mundëson kujdestarëve të të moshuarve të shprehin rekomandime apo shqetësime të mbështetura mirë në lidhje me planin e medikamentimit. Për më tepër, kontribuon në informimin e pacientëve rreth mjekimit të tyre, çka ndihmon në përmirësimin e përkushtimit dhe të kuptuarit të sëmundjes.

Farmakologjia në kujdesin ndaj të moshuarve siguron që medikamentet të përdoren në mënyrë të sigurtë, efektive dhe me përgjegjësi. Kujdestarët duhet të përditësojnë vazhdimisht njohuritë e tyre, për t'iu përshtatur kërkesave të një shoqërie në plakje. Një bazë solide farmakologjike mbështet shoqërimin e ndërgjegjshëm dhe kompetent të njerëzve të moshuar në menaxhimin e terapisë së tyre me ilaçe.

1.3 Qëllimet e terapisë medikamentoze

Terapia medikamentoze ndjek qëllime specifike për të arritur rezultate sa më të mira shëndetësore për pacientin. Një qëllim primar është shërimi i sëmundjeve, duke eliminuar agjentët patogjenë ose duke eliminuar proceset që shkaktojnë sëmundje në trup. Në rastet e sëmundjeve kronike ose të pashërueshme, në vend të kësaj, në qendër të vëmendjes është lehtësimi i simptomave. Kjo përfshin zvogëlimin e dhimbjeve dhe përmirësimin e cilësisë së jetesës.

Një tjetër qëllim është ngadalësimi i përparimit të sëmundjeve. Këtu, me ndihmën e medikamenteve, duhet të stabilizohen proceset fiziologjike apo të ngadalësohen ndryshimet degjenerative. Te pacientët me sëmundje të shumëfishta, terapia shpesh synon të krijojë një balancë midis kërkesave të ndryshme të secilës sëmundje.

Parandalimi i sëmundjeve dhe komplikimeve gjithashtu bën pjesë në qëllimet e terapisë medikamentoze. Duke përdorur medikamente profilaktike, përpiqet të pengohet shfaqja e sëmundjeve të caktuara ose përparimi i sëmundjeve ekzistuese. Kjo mund të realizohet përmes vaksinimeve, medikamenteve ulëse të tensionit të gjakut ose ulësve të lipideve për të reduktuar rreziqet kardiovaskulare.

Një aspekt i rëndësishëm është optimizimi i ndjekjes së terapisë. Pacientët duhet të ndjekin një trajtim sa më të qëndrueshëm dhe të saktë për të garantuar efikasitetin e terapisë. Kjo shpesh kërkon përshtatjen e terapisë me rrethanat e jetesës së pacientit dhe shmangien e skemave komplekse të marrjes së medikamenteve.

Minimizimi i efekteve anësore dhe ndërveprimeve është një tjetër qëllim. Një përzgjedhje dhe dozë e kujdesshme e medikamenteve duhet të kufizojë efektet negative në organizëm. Këtu luan një rol vendimtar rishikimi i rregullt dhe përshtatja e terapisë, bazuar në gjendjen aktuale shëndetësore dhe medikamentet.

Në fund, është për t'u përmendur rritja e autonomisë dhe cilësisë së jetës së pacientit që synohet. Kjo bëhet duke përshtatur terapinë me nevojat individuale dhe duke promovuar vetëqëndrueshmërinë në menaxhimin e medikamenteve. Përdorimi i mjeteve dixhitale dhe këshillimi terapeutik mund të ndihmojnë në promovimin e një qasje të pavarur ndaj terapisë.

1.4 Përgjegjësia profesionale e kujdestarit të të moshuarve në trajtimin e medikamenteve

Altenpflegerët mbajnë një përgjegjësi të konsiderueshme në menaxhimin e medikamenteve. Kjo përgjegjësi shtrihet nga ruajtja e duhur, përgatitja, administrimi i ilaçeve deri te dokumentimi dhe vëzhgimi i saktë i pacientëve pas mjekimit.

Fillimisht, duhet të sigurohet që të gjitha medikamentet të ruhen në mënyrë korrekte. Kjo i referohet respektimit të kërkesave të temperaturës, mbrojtjes nga drita dhe lagështia, si dhe kontrollimit të datave të skadencës. Një ruajtje e saktë parandalon humbjen e efektivitetit dhe rreziqet për sigurinë.

Në përgatitjen dhe administrimin e medikamenteve kërkohet kujdes i veçantë. Altenpflegerët duhet të sigurohen që ia japin ilaçin e duhur personit të duhur në kohën e caktuar dhe në dozën korrekte. Ky proces kërkon përqendrim dhe precizion, pasi gabimet mund të kenë pasoja të rënda shëndetësore.

Një aspekt tjetër i përgjegjësisë profesionale është dokumentimi i saktë i dhënies së ilaçeve. Çdo hap nga administrimi deri te vëzhgimi i efekteve anësore të mundshme duhet të dokumentohet saktësisht. Një dokumentim i plotë i shërben jo vetëm transparencës dhe zbulueshmërisë, por edhe përmirësimit të kontrollit të terapisë nga ana e ekipit ndërdisiplinar.

Është gjithashtu thelbësore mbikëqyrja e pacientit pas dhënies së medikamentit. Efektet anësore ose reagimet e padëshiruara duhet të njohin shpejt dhe të raportohen te mjekët përkatës. Njohuria mbi efektet anësore dhe ndërveprimet është e rëndësishme së madhe.

Një komunikim dhe bashkëpunim i vazhdueshëm me mjekët, farmacistët dhe profesionistët e tjerë të shëndetësisë është i domosdoshëm. Trajnimet e rregullta ndihmojnë për të mbajtur njohuritë përditësuar dhe për të siguruar cilësinë e kujdesit me medikamentet.

Altenpflegerët duhet gjithashtu të jenë empatikë dhe kompetentë në komunikimin me ata që kanë nevojë për kujdes dhe familjarët e tyre. Shpjegimi mbi medikacionin, qëllimin, efektin dhe efektet anësore të mundshme është thelbësor për promovimin e përkushtimit ndaj medikamentit dhe kuptimin e terapisë.

Përfundimisht, mbetet përgjegjësia e Altenpflegerëve që të sigurojnë respektimin e standardeve etike dhe ligjore në administrimin e medikamenteve. Kjo përfshin respektimin e autonomisë dhe dinjitetit të pacientëve dhe t'u qëndron pranë në menaxhimin e medikamenteve të tyre. Një veprim i vetëdijshëm dhe përgjegjës në terapinë me ilaçe kontribuon ndjeshëm në cilësinë e jetës dhe sigurinë e personave të ndikuar nga kujdesi.

2 Koncepte themelore të farmakologjisë

2.1 Ilaçet kundrejt medikamenteve

Në farmakologji bëhet dallimi midis termave "medikament" dhe "ilaçe", edhe pse shpesh përdoren në mënyrë sinonime në gjuhën e përditshme.

Medikamentet janë përgjithësisht substanca ose kombinime substancash që janë të destinuara për të shëruar, lehtësuar, parandaluar sëmundjet ose për të rikthyer funksionet fiziologjike përmes një veprimi farmakologjik, imunologjik ose metabolik. Ato përfshijnë një gamë të gjerë, që nga lidhjet kimike të përcaktuara deri te produktet biologjike të prodhuara dhe njësitë terapeutike më komplekse, duke përfshirë vaksinat, produktet e gjakut ose biofarmaceutiket.

Ilaçet janë, nga ana tjetër, forma të përgatitura specifike të medikamenteve që janë gati për aplikim tek njeriu. Ato përfshijnë jo vetëm substancën aktive, por edhe substanca ndihmëse që shërbejnë për të lehtësuar përdorimin, zgjatur qëndrueshmërinë ose optimizuar marrjen e substancës aktive në trup. Forma e administrimit - qoftë tabletë, kapsulë, zgjidhje ose injeksion - gjithashtu është pjesë e saj.

E rëndësishme është të kuptohet se të gjitha ilaçet janë medikamente, por jo të gjitha medikamentet në çdo fazë të zhvillimit të tyre konsiderohen si ilaçe. Gjatë zhvillimit dhe testimit shpesh flitet për medikamente potencialë, vetëm me miratimin dhe tregtimin e tyre ato bëhen ilaçe.

Në kujdesin për të moshuarit, kuptimi i këtij dallimi është i rëndësishëm, pasi ndikon në ndarjen dhe trajtimin. Medikamentet mund të përdoren si ilaçe vetëm pas testeve të gjera dhe miratimeve nga autoritetet. Të tilla teste garantojnë sigurinë dhe efektivitetin e produkteve që do të administrohen, të cilat janë thelbësore në përditshmërinë e kujdesit. Punonjësit në fushën e kujdesit duhet të jenë gjithmonë të vetëdijshëm se punojnë me substanca komplekse, përdorimi i drejtë i të cilave sjell përgjegjësi të madhe.

2.2 Lëndët aktive, ndihmëse dhe format farmaceutike

Lëndë vepruese

Lëndët vepruese janë përbërësit qendrorë të një medikamenti, që arrijnë efektin terapeutik të dëshiruar. Lloji i lëndës vepruese përcakton cilat funksione fiziologjike ndikohen në trup. Lëndët vepruese mund të jenë të natyrës sintetike, të nxjerra nga pjesë bimore, nga kafshë ose organizma mikro. Qëllimi i tyre kryesor është ndikimi mbi proceset biologjike, për të zbutur simptomat ose për të trajtuar sëmundjet. Identifikimi dhe zhvillimi i lëndëve vepruese kërkon kërkime intensive, për të siguruar efektin e dëshiruar dhe për të minimizuar efektet anësore të mundshme.

Lëndë ndihmëse

Lëndët ndihmëse përfshihen në një medikament për të stabilizuar lëndën vepruese, për të mbështetur mënyrën e veprimit të saj ose për të lehtësuar administrimin. Ato mund të përmirësojnë shijen, qëndrueshmërinë ose pamjen e produktit dhe shpesh e zgjasin afatin e përdorimit të tij. Lëndët ndihmëse janë inaktive në lidhje me efektin farmakologjik, por ndikojnë ndjeshëm në absorbimin, marrjen dhe shpërndarjen e lëndës vepruese në trup. Ato luajnë një rol thelbësor në prodhimin e formave të ndryshme të barnave, duke kontrolluar, për shembull, tretshmërinë ose shpejtësinë e çlirimit të lëndës vepruese.

Forma farmaceutike

Forma farmaceutike është forma e prodhimit të një medikamenti, në të cilën jepet. Ato janë vendimtare për mënyrën se si lënda vepruese hyn në trup. Zgjedhja e formës farmaceutike përcaktohet nga lënda vepruese, shpejtësia e dëshiruar e efektit, rruga e administrimit dhe nevojat specifike të pacientit. Formate të zakonshme farmaceutike përfshijnë tableta, kapsula, zgjidhje, pomada, supozitore dhe injeksione. Çdo formë ka avantazhet dhe disavantazhet e saj specifike. Për shembull, kapsulat favorizojnë traktin tretës dhe mund të ofrojnë çlirim të vonuar, ndërsa injeksionet janë të përshtatshme për një veprim të shpejtë direkt në gjak. Kur zgjidhet forma e duhur farmaceutike, gjithmonë merret parasysh qëllimi terapeutik i medikamentit.

2.3 Farmakokinetika dhe Farmakodinamika

Farmakokinetika dhe farmakodinamika janë dy koncepte thelbësore të farmakologjisë, që ndikojnë ndjeshëm në përdorimin e barnave në kujdesin për të moshuarit.

Farmakokinetika

Farmakokinetika përshkruan rrugën e një barnash përmes trupit. Ajo përfshin katër procese kryesore: absorbimin, shpërndarjen, metabolizmin dhe eliminimin. Këto procese përcaktojnë se sa shpejt dhe në çfarë përqendrimi një substancë vepron në vendin e synuar.

- **Absorbimi:** Hyrja e barnave në qarkullimin e gjakut. Faktoret si forma farmaceutike dhe mënyra e administrimit luajnë një rol vendimtar. Barnat orale, për shembull, duhet të kalojnë nëpër traktin digjektiv për të hyrë në gjak.

- **Shpërndarja:** Shpërndarja e barnave në trup. Ky proces ndikon në mënyrën se si substanca aktive arrin në strukturat e saj të synuara. Faktoret si qarkullimi i gjakut, lidhja me proteinat plazmatike dhe përshkueshmëria e membranës qelizore kanë një ndikim këtu.

- **Metabolizmi:** Transformimi kimik i substancës aktive, zakonisht në mëlçi. Metabolizmi e përgatit barnën për eliminim dhe mund të rrisë efektivitetin ose të ulë efektet anësore.

- **Eliminimi:** Nxjerrja e barnave, kryesisht përmes veshkave dhe mëlçisë. Një eliminim efikas parandalon grumbullimin e barnave që mund të çojë në efekte toksike.

Farmakodinamika

Farmakodinamika merret me efektin e një barnave në trup. Ky efekt rezulton nga ndërveprimi i substancës aktive me strukturat e synuara siç janë receptorët, enzimët ose kanalet jonike.

- **Lidhja me receptorët:** Barnat shpesh veprojnë duke aktivizuar ose bllokuar receptorë të caktuar. Agonistët aktivizojnë receptorët, ndërsa antagonistët pengojnë veprimin e tyre.

- **Mekanizmat e veprimit:** Barnat shfaqin efektet e tyre përmes mekanizmave të ndryshëm, për shembull, duke ndikuar te ndërmjetësuesit kimikë apo penguar enzimën që janë vendimtare për rrugët e caktuara metabolike.

- **Marrëdhënia dozë-efekt:** Përshkruan se si doza e administruar ndikon në fuqinë e efektit. Një dozë më e madhe nuk çon gjithmonë në një efekt më të fortë, pasi receptorët mund të jenë të ngopur.

Njohja e farmakokinetikës dhe farmakodinamikës është vendimtare për të maksimizuar efektivitetin dhe sigurinë e terapisë medikamentoze. Në kujdesin për të moshuarit, kjo është veçanërisht e rëndësishme, pasi ndryshimet fiziologjike të lidhura me moshën mund të ndikojnë në efektivitetin e barnave dhe në rrezikun e efekteve anësore. Punonjësit duhet të kuptojnë se si këto procese bashkëveprojnë, për të marrë vendime terapeutike të përshtatura individualisht.

2.4 Mekanizmat e veprimit të medikamenteve

Medikamentet ndikojnë në sistemet biologjike përmes mekanizmave të ndryshëm të veprimit. Këta mekanizma janë vendimtare për efektet specifike të një medikamenti dhe burojnë nga vetitë e substancës aktive dhe interaksioni i saj me trupin.

Interaksioni me receptorët

Mënyra më e shpeshtë e veprimit të medikamenteve është përmes lidhjes me receptorët. Receptorët janë proteina specifike mbi ose në qeliza, që transmetojnë sinjale të caktuara. Medikamentet mund të veprojnë si agonistë ose antagonistë:

- **Agonistët** aktivizojnë receptorët dhe imitojnë veprimin e ligandit natyror, shpesh për të forcuar një reaksion fiziologjik.

- **Antagonistët** bllokojnë receptorët, duke zënë vendin e lidhjes për ligandit natyror dhe kështu ndërpresin transmetimin e sinjalit.

Inhibimi dhe aktivizimi i enzimave

Shumë medikamente synojnë enzimët për të moduluar reaksionet biokimike.

- **Inhibitorët** zvogëlojnë aktivitetin e një enzime dhe kështu mund të reduktojnë metabolizmin e një substrati ose të pengojnë formimin e një produkti.

- **Aktivatorët** nga ana tjetër rrisin aktivitetin e enzimës dhe mbështesin rrugët metabolike specifike.

Modulimi i kanaleve jonike

Disa medikamente ndikojnë në kanalet jonike në membranat qelizore, të cilat janë përgjegjëse për transportin e joneve si natriumi, kaliumi ose kalciumi.

- **Modulimi** i këtyre kanaleve mund të çojë në ndryshime në potencialin e membranës dhe kështu të rregullojë ngacmueshmërinë e qelizave, veçanërisht në zemër dhe sistemin nervor.

Bllokimi i transportuesve

Proteinët transportuese, të cilat janë përgjegjëse për marrjen ose lëshimin e substancave në qeliza, mund të jenë gjithashtu objektivat e medikamenteve.

- **Inhibitorët** e tillë të transportuesve mund, për shembull, të bllokojnë ri-marrjen e neurotransmetuesve si serotonina në përfundimet nervore dhe kështu të rrisin përqendrimin e tyre në hapësirën sinaptike.

Modulimi i sistemit imunitar

Disa medikamente ndërveprojnë drejtpërdrejt me sistemin imunitar për të ndryshuar funksionin e tij.

- **Imunomodulatorët** mund të stimulojnë ose të shtypin sistemin imunitar, në përputhje me qëllimin terapeutik, si në sëmundjet autoimmune ose kancer.

Ndikimi në kaskadat sinjalizuese

Përmes ndikimit në kaskadat sinjalizuese brendaqelizore, medikamentet mund të rregullojnë lajmëtarët sekondarë.

- Një **ndikim** i tillë në këto kaskada mund të ndryshojë përgjigjen qelizore ndaj stimujve të jashtëm dhe kështu të arrihen efekte terapeutike, për shembull në terapinë e kancerit.

Këta mekanizma të veprimit janë themelore për të kuptuar se si medikamentet modifikojnë funksionet e trupit. Njohuritë për to lejojnë një zgjedhje dhe aplikim të mirëfilltë të medikamenteve dhe ndihmojnë në parashikimin më të mirë të efekteve dhe efekteve anësore potenciale.

2.5 Efektet placebo dhe nocebo

Placebo- dhe Nocebo-Efektet lindin nga pritshmëritë psikologjike të pacientëve dhe ndikojnë në suksesin terapeutik të trajtimeve.

Efkti Placebo

Një efekt Placebo ndodh kur pacientët përjetojnë një përmirësim të gjendjes së tyre shëndetësore, megjithëse ata marrin një preparat pa substanca aktive. Ky efekt bazohet në pritshmëritë dhe bindjet pozitive se trajtimi do të jetë i dobishëm. Kjo tregon se ndryshimet fiziologjike si reduktimi i dhimbjes ose përmirësimi i humorit mund të lindin vetëm nga pritshmëritë. Efkti Placebo tregon se ndërveprimi midis mendjes dhe trupit ka ndikime esenciale në mirëqenien, që është veçanërisht i rëndësishëm në kujdesin për të moshuarit.

7 Kjo është vetëm një pamje paraprake.

Libri i plotë është i disponueshëm në <https://www.altenpflege.de> për përdoruesit e regjistruar. Regjistrimi dhe përdorimi janë pa pagesë. Kush nuk dëshiron të regjistrohet, mund të transferojë shumën e përmendur në faqen 2 përmes Paypal në buchhaltung@factsoft.de, duke dhënë si titullin e librit ashtu edhe adresën e e-mailit. Më pas, do të marrë PDF-në me e-mail.

Përveç aksesit falas në librat e shkurtër, regjistrimi në [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de) mundëson të aplikoni direkt për punë. Dhe gjithashtu, vetë të postoni një njoftim pune falas. Bëhuni edhe ju pjesë e komunitetit [altenpflege.de](https://www.altenpflege.de)